

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Ingrid Jespersens Skole. — Henrik Madsens Skole.

Brændpunktet

Udgivet af et Konsortium.

Nr. 5

1. Marts 1916.

5. Aarg.

Et Besøg i en engelsk Kulmine.

Under mit Ophold i England i Sommeren 1914 besøgte jeg sammen med nogle engelske „Scouts“ en Kulmine, der ligger et Par Kilometer uden for Manchester. Ved Indgangen til Minepladsen blev vore Lommer undersøgte og alle Tændstikker taget fra os. Inde paa Pladsen stod en Klynge Arbejdere, der lige var kommet op fra Minen - - de var sorte i Ansigterne og var i Færd med at aflevere nogle smaa langagtige Lamper, „Sikkerhedslamper“. Vi fik nu udleveret hver sin Sikkerhedslampe, og ledsaget af en Fører begiver vi os hen til Elevatoren, der skal føre os ned i Minen. Den minder om en Tønde og kan højst rumme 8 Mand. Vi befinder os allerede i Elevatoren, der gaar længere og længere ned; det er som om den aldrig vil holde op. Endelig

standser den. Vor Fører forklarer os, at vi nu befinder os et Par Kilometer under Jordens Overflade, og opfordrer os til at stikke et Lommetørklæde i Munden, da Luften er fyldt med Kulstøv.

Vi føres gennem ret rummelige Gange, der er afstivede af Jærn- og Træbjælker, og ved Hjælp af vore Lamper kan vi tydelig se Kulaarerne, hvis Tykkelse gennemgaaende er fra 1 til 4 Alen. Pludselig standser vi. Gangen snævrer sig ind og bliver saa smal og lav, at vi ikke mere kan gaa oprejst. Forude er den belagt med Skinner, hvorpaa der staar et helt lille Tog af Tipvogne. Vi faar Lov til hver at sætte sig i sin Vogn, og Føreren beder os indtrængende om ikke at røre os. Nu sætter Vognene sig i Bevægelse og vi kører, som i et Rør, gen-

Udstyr
for Spejdere.

Bøgelund-
Raadhusplads 2.

Skarpe
Lommeknive.

Jensen,
Helmershush.

Det værste.

Fra „Metropolitanerbladet“, som desværre for flere Aar siden er gaaet ind, aftrykker vi følgende efter Nr. 38:

Jeg har lovet at førtælle Dem, hvad der er det værste, jeg ved. Men det Spørgsmaal maa De ikke forlange, at jeg skal tage alvorligt. Egentlig talt ved jeg ikke noget værre, end naar mit ene Støvlebaand pludselig springer op midt paa Østergade. Men da jeg ikke kan finde noget bedre Rim paa Støvlebaand end Høvlespaan, er det ikke kommet med i følgende rimende Fortegnelse over noget af det værste, jeg ved.

At komme hjem og have glemt sin Nøgle sent om Natten,
at skulle høres i min Lektie, naar jeg ikke ka' den,
at redigere Skoleblade uden Abonmenter,
at faa en Lussing af en Lærers ondsksfulde Hænder,
at blive bombarderet i hvert Frikvarter med Bolde,
at sidde i en Skole, hvor Lokalerne er kolde,

at skifte Karaktersystem hver Maaned eller mere,
at fylde tyske Gloser paa min stakkels, dumme Pære,
at falde ned fra Toppen af en Køkkentrappestige,
at se til Kammerherre Folk som Krabbe stige,
at blive kaldt en doven Dreng, naar jeg har været flittig,
at kaldes dum og kedelig, naar jeg har været vittig,
at staa og vente paa Amanda Time efter Time,
at skulle skrive vers, naar jeg slet intet ved at rime,
at høre, at det rimer i de lyse Sommernætter,
at faa diverse Trykfejl af de værste, hos min Sætter,
at slide i urimelige svære Hexametre,
at lave danske Tommer om til franske Rilometre,
at blive set paa af hver en klassisk Lærer med en vis sky, skønt jeg af Hjertet elsker Cæsars: veni, vidi, whisky!
at se en Mantzius gaa fra Scenen, andre fra Forstanden, og selv gaa fra Examen hjem og skyde mig for Panden,

at brænde mig paa Tungen med
Cigarens varme Ende,

— det er det værste, der kan
mig i denne Verden hænde.

X red.

Krigsbreve fra tyske Studenter.

II.

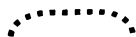
Polen, d. 4.-11.-14.

... Men hvornaar bliver Fø-
lelsen for Nationen levende,
hvornaar springer den ud og
skyder Rødde i vort Indre. —
Sandt nok! Den særlige Bland-
ing af Beethovens titaniske
Kraft og Mozarts til Musik op-
højede Smerte, den Blanding,
som suger Næring af Bismarck
og Goethe, den lever stadig.
Men allermest levende bliver
den oprindelige Grund for alt
indre Liv, Nationen naar alt,
naar hele Tilværelsen sættes
paa denne Grund, naar hun-
dredtusinder giver deres Liv
som Offer, helliger sig derfor,
ligger i Felten i Maaneder —
naar Nationen rider og marche-
rer... Det er en Samlingens og
Selvbevidsthedens Triumf, den-
ne store Kaldelse, der af lige-
gyldige skaber glødende begej-
strede. Vi var alle smaa og sun-
ket hen i sløv Magelighed før
Krigen. Og hvor er nu ikke

hver enkelt blevet stor og vok-
set ud over Jeg'et! Hvor er vo-
re smaa Glæder og Lidelser
traadt i Baggrunden, nu, hvor
enhver føler Nærheden af den
store Skæbne!

Walther Harich.

(Sluttes).

En Kanetur.

(Fortsat.)

„Tys — Putch!“ sagde Man-
den, idet han tog den Hare,
som Hunden bragte ham og be-
falede den at lægge sig, for at
han kunde høre, om nogen hav-
de hørt Skudet. Men Hunden
stak Halen mellem Benene og
Snuden lige i Vejret og saa paa
sin Herre med et bedende Blik.
Men Tateren lagde ikke Mær-
ke dertil, han spejdede med
Haanden for Øjet rundt i alle
Retninger. Hunden forstærkede
sin Tuden, og arrig vendte Ta-
teren sig om og raabte: „Læg
sig!“ Hunden adlød øjeblikke-
lig sin Herre. Tateren rettede
sit Hoved i Vejret. Kom der
nogen? Han greb sin Bøsse,
løb hen til et Træ og satte den
op ad Træstammen. Han stand-
sede. Var man efter ham. Mon
de havde hørt Skuddet. Hvem
kunde det være. Blot det dog
ikke var Jægerne fra Herre-

Crome & Goldschmidts

Hovedudsalg Citygade

Altid billigste Priser paa gode smukke danske Varer

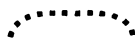
Specialitet: Stærkt Skoletøj.

gaarden. Nej — de havde dog alligevel ikke set ham; thi Lyden blev svagere og svagere. maaske var det et Jagtselskab eller et Køretøj.

Tateren trak nu sin Jagtkniv frem og kastede den paa Jorden. „Ja, denne Gang blev jeg nu alligevel ikke Skidt-Mads,“ mumlede han og trak med begge Hænder sin Kasket ned over Hovedet. „Naa, lad os saa tage fat.“ Igen var det, som Hunden fordoblede sin Tuden. „Men hvad gaar der dog af dig -- Putch!“ raabte Tateren og jog sin Kniv ind i Harens Nakke. Hvad var det, hørte han ikke tydeligt Lyden igen. Han rejste sig op paa sine Knæ. Jo, den kom nærmere og nærmere; men det var dog ingen Vognrumlen eller Hestetrampen. Det lød nærmest som et Barn, der græd. Ja — Jægere var det ikke, det var han forvisset om, og saa vilde han undersøge, hvad det var. Rask kastede han Bøssen over Skulderen og bandt Haren til sit Bælte. Endnu en Gang standsede han. Han

havde vel hørt rigtigt, det var vel ikke Jægerne. „Putch!“ raabte han og gik efter Lyden. Hunden fulgte lige i Hælene paa sin Herre. Et Øjeblik endnu stod han stille. Jo — det maatte være et Barn. Tateren bød Hunden at gaa foran sig. Nu var Lyden borte igen. Men derhenne fo'r Hunden af Sted, den havde opdaget noget.

(Forts.)

Den store Rædsel.

En Novelle fra Krigen.

Der fandtes næppe to bedre Venner end Wilfred og Frants; skønt Wilfred var Englænder og Frants Tysker, følte de dog saa mange fælles Interesser, at deres nationale Forskelligheder ikke kunde genere deres Ven-skab.

De var begge et Par og tyve

Aar, havde truffet hinanden, da Wilfred en Tid havde studeret i Tyskland, og paa denne Tid -- August 1914 -- besøgte Frants i Sommerferien sin Ven paa Faderens Gods i Syd-England.

Men pludselig formørkedes deres fornøjelige Ferie ved de første Telegrammer, der varslede den kommende Verdenskrig, og da det viste sig, at Krigen var uundgaaelig, rejste Frants, der, som saa mange andre dannede Tyskere, var Reserveofficer, over Hals og Hoved til Danzig for at melde sig til sit Regiemnt.

Som et Uvejr bredte Verdenskrigen nu sine altødelæggende Fangarme ud over Europa, og snart klemte ogsaa Kløkkerne fra den fredelige Landsbykirke ved Wilfreds Faders Gods. Grebet af den Begejstringsbølge, som fulgte lige efter Krigserklæringen, meldte Wilfred sig straks som frivillig, og da han var en dygtig og veltrænet Skytte og Sportsmand, kunde han allerede 2 Maaneder efter sætte Foden paa Frankrigs Grund. -- Nu skulde den alvorlige Del af Festen begynde.

Der herskede stor Uro i Skyttegraven; fra de tidligste Morgentimer havde Granaterne regnet ned over den fjendtlige Lø-

begrav, og hvert Minut kunde man vente Signalet til at løbe frem. Wilfred stod med bankende Hjerter og blussende Kinder, knugende Geværet fast, og spejdede over mod den tyske Løbegrav, som syntes uddød.

Pludselig hørte Granatregnen op, og et skingrende Hornsignal lød gennem Stilheden. -- Det var Signalet. Wilfred kastede et sidste Blik paa Bajonetten, jo, den sad som den skulde, i et Spring var han oppe af Graven, og under Hurrarab gik det fremad; paa en Gang knitrede og bragede det øvre fra Tyskerne. Kuglerne pøb Engländerne om Ørerne og nogle Kammerater faldt forover uden en Lyd. Wilfred ænsede det ikke, han bare løb og løb, uden at tænke paa andet, end at naa over til de forhadte Fjender. Pludselig -- før de var naaet halvvejs -- myldrede „de Feltgraa“ ligesom Rotter op af de tyske Skyttegrave, og som vilde Dyr styrtede de to Partier mod hinanden.

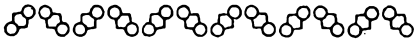
Førrest af alle Tyskerne løb en Officer med en Revolver i den ene Haand og en dragen Sabel i den anden. „Vorwärts! Vorwärts!“ raabte han opmuntrende til sine Folk.

Wilfred styrtede lige mod Officeren og med et Hurraraab skulde han lige til at gennembore ham, da han saa op. --

Et Lyn fo'r igennem Wilfred og som lamslaaet stod han overfor sin Fjende -- han havde genkendt ham -- det var Frants. -- ogsaa denne var standset og havde sænket Sablen, men i det næste Øjeblik plantede Wilfred med en hystreisk Latter sin Bajonet i Vennens Bryst.

— — —

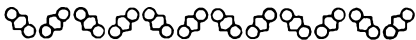
Der kører et langt Sorgens Tog ind gennem Paris' Forstæder. Et Tog af sindssyge Soldater ganske unge Mennesker, som ikke havde kunnet taale de udstaaede Lidelser og Blodsudgydelser. Med et mat og sløvt Udtryk sad Wilfred i en af Vognene, naar nogen talte til ham, slog han en vild og skinnende Latter op. -- Han havde ofret sit paa Fædrelandets Alter.

G. C. Gravesen,
Boghandler.

:: Nordre Frihavnsgade 1. ::

Lager af alt, hvad der bruges paa Skolen.

Alle Skolebøger, Stilebøger,
Karakterbøger, som bruges
i Ingrid Jespersens Skole,
faas i

Emil Wienes Boghandel

Østerbrog. 23 (Hj. af Ryesgade)

Stort Udvalg i elegante
Læderpenaler.

HUSK

Bog-
handelen

Johs. Marcker - Aaboulevard 9

(Hj. af Jac. Dannefærdsvej 2).

Telf. 8353.

Kollegiehæfter, Oktav 96 Sider 10 Øre
— Kvant 72 - 15 -

Vor Frue Boglade

anbefaler sit store Udvalg af engelske, franske
og tyske illustrerede Fremstillinger af Krigen.

Nørregade 13.

Telefon 9612.

Nordisk Foto Kompagni AS
København K.

Største
Udvalg i
Fotografi-
apparater
fra Kr. 3.50
○

Nyheder i Plader og Papirer.
Mærkkammer gratis til Afbenyttelse.
Nordisk Foto Kompagni AS
Købmagergade 5 - Tlf. 11805. - København K

C. P. Lauritzen & Co.

Vesterbrogade 30

1. Kl. Herreekvipering og Skræderi

— **Moderate Priser** —

Alle bør fotograferes. Frederiksberggade 34, 2.

Fotografier fra Kr. 2,00 pr. Dusin ogsaa efter indsendte Fotografier. Grupper
og store Billeder meget billigt! — Aabent Søndag og Hverdag fra 9—7.

Emil Clausen.

Husk

**Skolens
Boghandel.**

H. A. Sølling:

H. C. Ørstedesvej 42.

(Hj. af Forchhammersvej.)

Telf. 2 3 4 0.

Stort Lager af Skolebøger og Skole-
rekvisitter til Henrik Madsens Skole.

Node Antikvariat

Johan Nielsen,

22, St. Klosterstr. 22, St.

(2det Sted fra Skindergade.)

**Noder købes og
sælges.**

Redaktion : T. Salicath, Sølvgade 26, Telf. Palæ 701y.

Aage Hansens Bogtrykkeri, Nørregade 45.